

opusdei.org

Pismo prelata Opusa Dei prigodom Konklave

Pismo koje je poslao mons.
Javier Echevarría, 10. travnja
2005., vjernicima Prelature
Opus Dei, suradnicima i
prijateljima, kao i članovima
Svećeničkoga Društva Svetoga
Križa.

8.03.2006.

Predragi! Neka Isus čuva moju djecu!

Osjećam potrebu da vam ponovno
pišem, tjedan dana poslije zadnjega

pisma, prigodom zadnjih događaja, koje ovih dana proživljavamo, a koji su milost Božja za Crkvu. Kao i ostali pastiri Naroda Božjega, molim za to da svi potpuno ostvarimo ovo divno jedinstvo Katoličke Crkve, koje je vidljivo u spontanim manifestacijama molitve i sinovstva, koji vidimo prigodom smrti Ivana Pavla II: molim Boga da proživljavanje ovih dana ne bude jedna prolazna senzacija, već da ostane u duši, da nas obrati, da se pretvori u želju da služimo Bogu i drugima, u nove odluke velikodušnoga kršćanskoga vladanja, u plodove vjerne ljubavi.

Smrt Ivana Pavla II je ukazala na jednu novu katehezu. Papa je započeo svoj plodan Pontifikat enciklikom o Našem Gospodinu Isusu Kristu, Spasitelju čovjeka. A završio ga je, iako poslije fizičkog gubitka upotrebe riječi, istim naukom: Krist je naš Spasitelj; tko slijedi Krista,

ljubi život i ne boji se ni bolesti ni smrti, jer dostojanstvo djece Božje se proteže od zore do zapada njegova zemaljskoga boravka.

Zatvara se jedno poglavlje u povijesti Crkve i svijeta, koje je označeno jedinstvenom pojavom onoga što je u ovom periode bio Otac i Veliki Pastir Naroda Božjega. Gospodin je htio da budemo svjedoci u ovim trenucima, u kojima smo primili – naglašavam – jednu milost i jednu

odgovornost: nastaviti nevještavati Isusa Krista prema primjeru Petrova Nasljednika. Biranjem novoga Pape, u konklavi koja počinje 18.4., otvara se novo poglavlje čvrstog kontinuiteta povijesti Crkve. Svi katolici moraju aktivno sudjelovati u ovome, moramo biti sjedinjeni u svojoj molitvi za Kardinale i čitavu Crkvu.

Ovih dana često se sjetim dviju konklava, koje sam doživio u Rimu

uz našega Oca, 1958 i 1963. Ne mogu zaboraviti kako je inzistirao na molitvi i potpunoj žrtvi za slijedećega Papu; njegovu emociju naočigled fumata bianca, uz kakvu vjeru je odmah pao na koljena i molio Oremus pro beatissimo Papa nostro, iako prije nego je doznao po objavi Kardinala Protođakona tko je bio izabran. Na isti način je molio i naš predragi don Alvaro.

Kao i sveti Josemaría u ovim trenucima, već sada ljubimo čitavom dušom nasljednika Ivana Pavla II, bio on tko bio. Ljubimo ga djetinjim osjećajem i molimo za njega da mu Bog daruje obilje milosti i da njegova služba bude plodonosna za svetost u Crkvi i za mir u civilnom društvu.

Obnovimo našu želju da služimo Papi, jer Bog je htio jedino to da Opus Dei služi Crkvi. Već sada, za vrijeme prazne stolice, možemo služiti Poglavaru koji će kroz nekoliko dana

zauzeti Katedru svetoga Petra. Sjedineni sa svim katolicima molimo i prikazujemo za onoga kojeg će Duh Sveti postaviti na čelo Crkve, uz nadnaravni mir ovih dana, puni nade.

Molimo i za to da svi katolici znaju gledati na nova vremena očima vjere, da ne obraćaju pažnju na mišljenja koja su nepoznata nadnaravnoj logici. Sjećam se prve audijencije koju je naš Utemeljitelj imao kod Pavla VI, u sječnju 1964; na kraju se oglasio i don Alvaro kojemu je Papa rekao: poznajemo se već od toliko godina, i «sono diventato vecchio», postao sam star; don Alvaro je odgovorio: «No, Santità, lei e diventato Pietro», postali ste Petar. Od početka godine ne prestajem tražiti od drugih da mole Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam: svi skupa s Petrom, k Isusu, po Mariji. Te riječi sam čuo od svetoga Josemarije, one ovih dana zadobivaju posebnu

dubinu: ne znamo tko će biti slijedeći Papa, ali bio tko da bio, bit će Petar, a već ga pratimo svojom molitvom, utječemo se pri tom Majci Božjoj, Majci Crkve.

Poštivanje i naklonost svijeta, koje smo primijetili ovih dana prema Ivanu Pavlu II govore nam o okružju svetosti, o privlačnoj Kristovoj snazi, o slavi Božjoj koja sjaji iz onih koji se bore za vjernost.

Ponekad ovo jedinstvo koje se može označiti kao «naglo», kao ljubav koja prati, potvrđuje nam da Crkva stoji čvrsto uz Petra: pokazivanje naklonosti je zahvalnost Ivanu Pavlu II i dragi pozdrav njegovom nasljedniku.

Opet tvrdim: kao i uvijek, nalazimo se pred časom jedinstva. Papa je uvijek princip i vidljivi temelj ovog jedinstva; kakav je to bio Ivan Pavao II do svoje smrti, takav će biti i onaj koji bude izabran da ga naslijedi. Kao

potreba pravednosti dolazi težnja da se uvelike zahvalimo Ivanu Pavlu II, koji ima tolike zasluge zbog svojeg potpunog predanja poslanju koje mu je Bog povjerio. Siguran sam da ćete i novom Papi – bio tko bio – već od sada darovati svoju ljubav i zahvalnost za njegovu budnost kojom obavlja svoju univerzalnu službu.

Primate ljubav i blagoslov od
vašega Oca

+ Javier

Rim, 10. travnja 2005.

10. travnja 2005